

Κόραξ και αλώπηξ

Με βάση τον μύθο του Αισώπου *Κόραξ και αλώπηξ*

Μια φορά κι έναν καιρό,
σε έναν τόπο μακρινό,
έναν κόρακα ορώ
να πετάει σε δεντρό.

Μες τον δρόμο είχε βρει
ένα λαχταριστό τυρί
και χωρίς να το σκεφτεί
το άρπαξε για να το γευτεί.

Κι *ἐπὶ* του *δένδρου* είχε καθίσει
το τυρί του να τιμήσει,
μην αφήσει την πείνα του να ρήσει,
άλλο να τον ταλαιπωρήσει.

Αλώπηξ αὐτόν *θεασαμένη*,
και του τυριού του *βουλομένη*,
τον πλησιάζει κορδωμένη
αλλά και πονηρεμένη.

Κάτω από το δέντρο πάει
και τον κόρακα χαιρετάει,
μα το τυρί του που κρατάει
πιο πολύ το λαχταράει.

Το στόμα του όμως είχε κλείσει
το τυρί για να κρατήσει
και δεν μπορούσε να μιλήσει
μήτε να τον χαιρετήσει.

Γεωργία Παναγή

Τσίρειο Γυμνάσιο, Τμήμα Β3

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Ρεβέκκα Χριστοφή

Κατηγορία Β': Ποίημα

ΕΠΑΙΝΟΣ

Η πεινασμένη αλεπού
είχε βάλει μες τον νου
το τυρί του αλλουνού
να κλέψει υπό του πονηρού.

Άρχισε να τον επαινεί,
για τα φτερά του να λαλεί
πως *εὐμεγέθη ταῦτα εἰσὶν*
κι αυτός περήφανο πουλί.

«*Πρέπει* σὺ να βασιλεύεις,
τῶν ὀρνέων να υπερέχεις,
μά μόνο αν φωνή έχεις,
κάλλιστον τούτο θα μπορέσεις».

Ο κόραξ είχε μαγευτεί
και να της δείξει προσπαθεί
πως έχει κάλλιστη φωνή,
μα 'χει στο στόμα το τυρί.

Μα τα λόγια τα γλυκά,
τα καλά και πονηρά,
του χαϊδέψαν τα αυτιά
και του κάνανε ζημιά.

Άρχισε να κελαηδεί
με τη φωνή του να λαλεί,
που ήταν άσχημη πολύ
κι έχασε και το τυρί.

Η αλεπού η πονηρή
άρπαξε τότε το τυρί

Κατηγορία Β': Ποίημα

ΕΠΑΙΝΟΣ

χωρίς πολύ να το σκεφτεί
κι είπε στο άμοιρο πουλί:

**«Ω κόραξ, την φωνήν κατείχες
ἂν καὶ φρένας εἰ εἶχες
τη βασιλεία θα την είχες
μαζί με το τυρί που είχες».**

Τα λόγια της τον είχαν πείσει
το στόμα του ν'ανοίξει
και να της κελαηδήσει,
ώστε το τυρί ν'αφήσει.

Μα στο τέλος φυσικά
έζησαν αυτοί καλά
και εμείς πολύ σοφά,
αφού μάθαμε σωστά,
να κρατάμε μακριά
όποιον λόγια μας πουλά,
γιατί θέλει τελικά
μόνο να μας ξεγελά.

